

Kül süniks mõnda meie seast
Ka Hinamale rvia,
Kes siin ei tunnud hääbi heast,
Kui wannemad sai lúa.

Kellel õigus, saab õigust.

Ühte Neapli kunningast, nimmega Drsina, eidetakse wågga õiguse armaštaja ollewad olnud, mis meie ka temma teggudest woime nähha:

Seal maal olli se wiis, et kui kunningas wangid waatma tulli, siis sai ikka üks wang lahti lastud. Ühhel páwal láks kunningas faleri-wangid waatma — faleri-wangid on need wangid, kedda laewade külge ahhelasse on finninedetud, kus naad peawad laewa eddasid soudma — aastus eäsimese liggi ja küssis, mikspárrast temma wang'i sanud? Wang útles, et wihhamehhed tedda kaddedusse párrast, kohto alla árraanud; teine útles, et temma aissi ei olle seadusse mõda járrele kulatud; kolmas útles, et temma tükkis ilmasüta olla

ja tedda ühhe teise eest kinnipandud. Nenda wabbandasid iggaüks ennast. Wimaks nåaggi kunningas ühte meest waggusi istuwad, kes sónna ei lausunud ja küssis, misga temma ennast piddi wabbandama? Wang kostis: „Armuline suur kunningas! Neapli liinna sees ei olle kül suremat kelmi, kui minna ollin ja saan nüüd omma tenitud paika, mis veel liig wåhhe on, minno tegude kohta; agga ma kahjatsen neid süddamest!”

Kui kunningas need sónnad kulis, põris ennast wangide ülema pole ja útles kárme héalega: „Tulle ja peásta sedda suurt kurjateggiat ahhelast lahti ja sada tedda siit árra; tedda ei woi mitte nende õigete seas piddada, fest temma woib neid ka ehk árraekfítada!” Ni kaua, kui tedda lahti peásteti, põris kunningas ennast teiste wangide pole ja útles: „Minno sóbrad, ma lodan, et teil tödeste hea meel on ja mind tännate, et ma selle sure súüdlase teie hulgast ollen árraeanud, kes teie ilma súta ollete, et temma teid ei saaks árratikkuda.”